

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 591

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 6 iulie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE SENATULUI	
5. — Decizie pentru modificarea anexei la Decizia Senatului nr. 4/2020 privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 320 din 9 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65 ¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	3–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
4.657. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru modificarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.552/2017 privind componența Consiliului de etică și management universitar	5
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 37 din 7 mai 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	6–15

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****DECIZIE****pentru modificarea anexei la Decizia Senatului nr. 4/2020
privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară**

În temeiul dispozițiilor art. 66 alin. (2) și (3) și art. 115 alin. (5) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 84 din Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Senatului d e c i d e:

Articol unic. — Proiectul programului de lucru prevăzut la pct. II al anexei la Decizia Senatului nr. 4/2020 privind convocarea Senatului în sesiune extraordinară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 30 iunie 2020, se modifică după cum urmează:

„II. **Proiectul programului de lucru**

Miercuri, 1 iulie 2020 ora 12,00	Lucrări în Plenul Senatului (la sediul Senatului și online) — Dezbateră și adoptarea inițiativelor legislative înscrise în ordinea de zi Lucrări în comisiile permanente (la sediul Senatului și online)/Activități în circumscripții
Joi, 2 iulie 2020 orele 9,00—16,00	Lucrări în comisiile permanente (la sediul Senatului și online)/Activități în circumscripții
Luni, 6 iulie 2020 orele 9,00—16,00	Lucrări în comisiile permanente (la sediul Senatului și online)/Activități în circumscripții
Martți, 7 iulie 2020 ora 14,00	Lucrări în Plenul Senatului (la sediul Senatului și online) — Dezbateră și adoptarea inițiativelor legislative înscrise în ordinea de zi Lucrări în comisiile permanente (la sediul Senatului și online)/Activități în circumscripții
Miercuri, 8 iulie 2020 orele 9,00—16,00	Lucrări în comisiile permanente (la sediul Senatului și online)/Activități în circumscripții
Joi, 9 iulie 2020 orele 9,00—16,00	Lucrări în comisiile permanente (la sediul Senatului și online)/Activități în circumscripții
Luni, 13 iulie 2020 orele 9,00—16,00	Lucrări în comisiile permanente (la sediul Senatului și online)/Activități în circumscripții
Martți, 14 iulie 2020 orele 9,00—16,00	Lucrări în comisiile permanente (la sediul Senatului și online)/Activități în circumscripții
Miercuri, 15 iulie 2020 orele 9,00—16,00	Lucrări în comisiile permanente (la sediul Senatului și online)/Activități în circumscripții”

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 6 iulie 2020.
Nr. 5.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 320

din 9 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 65¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Lavinia Nicoleta Coțofană în Dosarul nr. 1.003/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 16D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că, în ipoteza admiterii contestației formulate împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus excluderea din magistratură, suspendarea de drept din funcția ocupată devine inoperantă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.003/1/2017, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 65¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**. Excepția a fost ridicată de Lavinia Nicoleta Coțofană, în calitate de contestatoare în cauza care are ca obiect contestația împotriva Hotărârii nr. 228 din 28 februarie 2017 a plenului Consiliului Superior al Magistraturii, pronunțată în temeiul art. 29 alin. (5) și (7) din Legea nr. 317/2004, prin care s-a respins contestația formulată împotriva Hotărârii nr. 1 din 3 ianuarie 2017 a Secției pentru judecatori din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, prin care, în temeiul art. 65¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004, s-a dispus excluderea din magistratură a contestatoarei.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea arată că măsura suspendării de drept din funcție pe perioada soluționării recursului formulat împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus excluderea din magistratură poate avea o întindere temporală deosebită (minimum 6 luni, uneori peste un an), iar consecințele negative ale unei asemenea măsuri se repercutează, în mod direct, asupra vieții profesionale și personale a judecătorului sau a procurorului, prin prisma faptului că acesta este pus atât în imposibilitatea de a-și exercita funcția, respectiv de a îndeplini justiția sau de a apăra interesele generale ale societății, ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, după caz,

cât și în situația de a nu-și primi indemnizația pe perioada suspendării până la soluționarea recursului. Faptul că magistratul nu are la îndemână nicio posibilitate efectivă de a contesta măsura suspendării rezultă și din soluțiile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție. În concluzie, în art. 65¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004, în fapt, se refuză beneficiul dreptului de acces liber la justiție pe perioada soluționării recursului împotriva hotărârii de excludere a magistratului.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** își exprimă opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât instanței de contencios administrativ i-a fost conferită competența de a verifica legalitatea hotărârilor adoptate de plenul Consiliului Superior al Magistraturii, conform art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004, în cadrul unei proceduri care respectă exigențele unui proces echitabil, asigurând dreptul la apărare al părților și toate celelalte garanții procesuale oferite de lege cu privire la liberul acces la justiție, în raport cu dispozițiile art. 65¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004, instanța de contencios administrativ putând verifica dacă măsura suspendării a fost dispusă în condițiile prevăzute de lege.

7. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 65¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul conținut: „(2) În cazul în care, împotriva hotărârii de eliberare din funcție a judecătorului sau procurorului se exercită calea de atac a recursului, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea irevocabilă a cauzei de către instanța competentă.”

11. Dispozițiile criticate au fost modificate prin art. I pct. 124 din Legea nr. 242/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 15 octombrie 2018, și au în prezent următorul conținut: „(2) În cazul în care judecătorul sau procurorul exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii de eliberare din funcție sau împotriva hotărârii prin care se propune eliberarea din funcție, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă”. Având în vedere însă Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare”, din cuprinsul

dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile legale în forma anterioară modificării operate prin Legea nr. 242/2018.

12. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (1)—(3) referitoare la accesul liber la justiție, precum și prevederilor art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că pretinsa neconstituționalitate vizează faptul că magistratul împotriva căruia s-a dispus măsura disciplinară a excluderii din magistratură nu are la îndemână posibilitatea de a contesta măsura suspendării din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă.

14. Curtea constată că, potrivit dispozițiilor criticate, în cazul în care judecătorul sau procurorul exercită calea de atac prevăzută de lege împotriva hotărârii de eliberare din funcție, acesta va fi suspendat din funcție până la soluționarea definitivă a cauzei de către instanța competentă. Suspendarea din funcție operează de drept și are ca scop înlăturarea temporară a efectului extinctiv al raportului de serviciu pe care îl are hotărârea de eliberare din funcție. Astfel, norma criticată, prevăzând suspendarea raportului de serviciu, până la soluționarea definitivă a cauzei, constituie, pe de o parte, o garanție a dreptului la apărare și, implicit, a dreptului la un proces echitabil desfășurat în fața instanței judecătorești competente să soluționeze calea de atac formulată împotriva hotărârii plenului Consiliului Superior al Magistraturii și, pe de altă parte, o garanție a dreptului la muncă al judecătorului sau procurorului împotriva căruia a fost dispusă măsura disciplinară a excluderii din magistratură. Norma legală criticată înlătură caracterul executoriu al hotărârii plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus eliberarea din funcție, prezervând calitatea de judecător sau de procuror a persoanei împotriva căreia a fost luată măsura disciplinară pe toată perioada în care instanța judecătorească verifică legalitatea și temeinicia sancțiunii disciplinare aplicate. Măsura suspendării raporturilor de serviciu reprezintă, în această lumină, un beneficiu pe care legea îl pune la dispoziția persoanei sancționate, care are posibilitatea în cadrul controlului judecătorec al procedurii disciplinare să își probeze nevinovăția în calitate de magistrat, iar nu de persoană care a pierdut această calitate.

15. Cu privire la dispozițiile legale care reglementează procedura disciplinară declanșată împotriva magistraților, Curtea a statuat că, referitor la accesul liber la justiție și, implicit, dreptul la un proces echitabil, în acord cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, „dreptul la un tribunal nu este absolut și este compatibil cu limitări implicite, statele contractante dispunând în această materie de o anumită marjă de apreciere (Hotărârea din 18 octombrie 1982, pronunțată în Cauza *Le Compte, Van Leuven și DeMeyere împotriva Belgiei*, sau Hotărârea din 15 februarie 2000, pronunțată în Cauza *Garcia Manibardo împotriva Spaniei*). Însă garantarea unui proces echitabil, așa cum prevede art. 6 paragraful 1 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, implică în mod necesar ca tribunalul să fie stabilit de lege, să fie independent și să fie imparțial. Cât privește prima cerință, și anume ca organul de jurisdicție să fie organizat în conformitate cu voința legiuitorului, Curtea a constatat că Plenul Consiliului Superior al Magistraturii funcționează ca instanță de judecată în temeiul legii, dispozițiile legale criticate respectând exigența menționată nu numai sub aspectul existenței înseși a tribunalului, ci și sub aspectul compoziției formațiunii investite cu judecarea litigiului. A doua și a treia condiție impuse

tribunalului în vederea garantării procesului echitabil sunt cele referitoare la independența și imparțialitatea organului de jurisdicție. Or, potrivit art. 133 alin. (1) din Constituție, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției, în realizarea acestei competențe consacrate prin Legea fundamentală el îndeplinind atribuțiile stabilite prin lege. Factorii ce asigură independența și imparțialitatea acestui organ de jurisdicție îi constituie modul de desemnare a membrilor săi, durata mandatului și inamovibilitatea membrilor în cursul mandatului, precum și existența unei protecții adecvate împotriva presiunilor exterioare” (a se vedea Decizia nr. 1.556 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 91 din 6 februarie 2012).

16. Mai mult, Curtea a observat că dispozițiile Legii nr. 303/2004 referitoare la suspendarea din funcție a judecătorilor și procurorilor fac parte din capitolul VII — *Suspendarea din funcție și încetarea funcției de judecător și procuror titlul II — Cariera judecătorilor și procurorilor*. Or, potrivit art. 29 alin. (7) din Legea nr. 317/2004, hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind cariera judecătorilor și procurorilor pot fi atacate cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție. Așadar, magistratul în cauză dispune de mijloacele de apărare prevăzute de lege, inclusiv de posibilitatea atacării în justiție a măsurii de suspendare din funcție dispuse de Consiliul Superior al Magistraturii.

17. Așa fiind, împrejurarea că instanța judecătorească investită cu soluționarea căii de atac formulate împotriva hotărârii Plenului Consiliului Superior al Magistraturii prin care s-a dispus sancțiunea disciplinară a excluderii din magistratură, cu consecința eliberării din funcție a judecătorului sau procurorului, nu are posibilitatea de a analiza, separat de fondul cauzei care privește temeinicia sau/și legalitatea sancțiunii disciplinare aplicate, temeinicia suspendării raportului de serviciu, ci doar de a constata că această măsură decurge din lege, fiind incidentă *ope legis*, nu împieteează asupra liberului acces la justiție sau dreptului la apărare al magistratului. O astfel de soluție legislativă este justificată de activitatea judiciară desfășurată de judecători în scopul înfăptuirii justiției și de procurori în scopul apărării intereselor generale ale societății, a ordinii de drept, precum și a drepturilor și libertăților cetățenilor, nefiind permis ca un judecător sau procuror împotriva căruia s-a dispus măsura disciplinară a excluderii din magistratură de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii (organism care, așa cum s-a demonstrat în prealabil, se bucură de garanțiile unei tribunal imparțial) să își mai poată îndeplini aceste activități până la data la care o instanță judecătorească nu stabilește, în mod definitiv, caracterul nelegal sau netemeinic al măsurii disciplinare dispuse.

18. Pentru aceste argumente, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 21 alin. (1)—(3) din Constituție și nici art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

19. În plus, Curtea constată că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la critici diferite, Curtea constatând constituționalitatea lor, în acest sens fiind Decizia nr. 511 din 19 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 6 iulie 2011. Curtea a constatat, printre altele, că nu se poate susține că reglementarea prin lege a unei proceduri disciplinare a judecătorilor și a suspendării din funcție a acestora în cazul în care există o hotărâre de eliberare din funcție a lor ar avea ca efect încălcarea principiului independenței acestora, întrucât, așa cum prevede art. 124 alin. (3) din Constituție, judecătorii se supun numai legii.

20. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluția își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, Curtea urmând să respingă prezenta excepție ca neîntemeiată.

21. Pentru toate aceste motive, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lavinia Nicoleta Coțofană în Dosarul nr. 1.003/1/2017 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 65¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

O R D I N

pentru modificarea Ordinului ministrului educației naționale nr. 5.552/2017 privind componența Consiliului de etică și management universitar

În baza prevederilor art. 217 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere:

— vacantarea a două poziții de membru în cadrul Consiliului de etică și management universitar ca urmare a solicitării de încetare a acestei calități transmise prin Adresa nr. 62/CEMU din 11.06.2020, înregistrată la Ministerul Educației și Cercetării cu nr. 30.773 din 11.06.2020;

— necesitatea ocupării pozițiilor vacante în Consiliul de etică și management universitar,

în temeiul art. 15 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 24/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației și Cercetării,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului educației naționale nr. 5.552/2017 privind componența Consiliului de etică și management universitar, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 8 decembrie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La articolul 1 punctul 2, literele a) și c) vor avea următorul cuprins:**

„a) domnul conf. univ. dr. Cătălin Silviu Săraru, cadru didactic la Academia de Studii Economice;

.....
c) domnul prof. univ. dr. Flavius Antoniu Baias, cadru didactic la Universitatea din București.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,
Cristina Monica Anisie

București, 1 iulie 2020.
Nr. 4.657.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 37

din 7 mai 2020

Dosar nr. 291/1/2020

Corina-Alina Corbu	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Marian Budă	— președintele Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Mihaela Tăbârcă	— judecător la Secția I civilă
Georgeta Stegaru	— judecător la Secția I civilă
Mari Ilie	— judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Ianina Blandiana Grădinaru	— judecător la Secția a II-a civilă
Elisabeta Roșu	— judecător la Secția a II-a civilă
George Bogdan Florescu	— judecător la Secția a II-a civilă
Claudia Marcela Canacheu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adriana Florina Secrețeanu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Mădălina Elena Grecu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adela Vintilă	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept competent să judece sesizarea ce formează obiectul Dosarului nr. 291/1/2020 este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

Ședința este prezidată de doamna judecător Corina-Alina Corbu, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Ileana Peligrad, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în vederea dezlegării următoarei chestiuni de drept: „Cum se interpretează și aplică dispozițiile anexei VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată, care prevăd că «Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în prezenta anexă beneficiază și de următoarele categorii de sporuri și drepturi: a) Sporuri: 1. Spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%; (...)\», în corelare cu dispozițiile art. 38 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată?»

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a rămas în pronunțare asupra sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, a constatat următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 10 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 13.394/3/2018, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în baza art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la chestiunea de drept anterior menționată.

II. Normele de drept intern care formează obiectul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile

2. *Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea-cadru nr. 153/2017 (forma în vigoare la data de 1 ianuarie 2018):*

„Art. 38. — (1) Prevederile prezentei legi se aplică etapizat, începând cu data de 1 iulie 2017.

(2) Începând cu data de 1 iulie 2017:

a) se mențin în plată la nivelul acordat pentru luna iunie 2017, până la 31 decembrie 2017, cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție și indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul brut lunar, indemnizația brută de încadrare, solda lunară de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice, în măsura în care personalul ocupă aceeași funcție și își desfășoară activitatea în aceleași condiții;

b) prin excepție de la lit. a), salariile lunare ale personalului prevăzut la art. 11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol;

c) prin excepție de la prevederile lit. a), indemnizațiile lunare ale personalului care ocupă funcții de demnitate publică se stabilesc prin înmulțirea coeficienților din anexa nr. IX cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată;

d) până la data de 31 decembrie 2017 se acordă drepturile de hrană și tichetele de masă de care beneficiază, la data intrării în vigoare a prezentei legi, unele categorii de personal bugetar, în măsura în care își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

(3) Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:

a) cuantumul brut al salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, precum și cuantumul brut al sporurilor, indemnizațiilor, compensațiilor, primelor, premiilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, indemnizația brută de încadrare, solda lunară/salariul lunar de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții; (...)

(4) În perioada 2019—2022 se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Creșterea respectivă și data de aplicare se stabilesc prin legea anuală a bugetului de stat cu respectarea prevederilor art. 6 lit. h).

(5) Prin legea privind plafoanele unor indicatori specificați în cadrul fiscal-bugetar se pot stabili anual alte majorări salariale decât cele prevăzute de prezentul articol.

(6) În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.

(7) Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se rotunjesc din leu în leu în favoarea salariatului.”

Anexa VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1:

„Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în prezenta anexă beneficiază și de următoarele categorii de sporuri și drepturi:

a) Sporuri:

1. Spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%.”

3. *Regulamentul-cadru privind stabilirea locurilor de muncă, a categoriilor de personal, a mărimii concrete a sporului pentru condiții de muncă, precum și a condițiilor de acordare a acestuia pentru familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație” din administrația publică centrală, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, denumit în continuare regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017:*

„Art. 1. — (1) Prezentul regulament-cadru se aplică structurilor administrației publice centrale prevăzute în anexa

nr. VII și în cap. I și cap. II din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, respectiv:

a) autoritățile publice, inclusiv cele autonome și agențiile, serviciile publice deconcentrate ale ministerelor și ale altor organe centrale de specialitate și instituțiile prefectului, unitățile bugetare de subordonare centrală, precum și compartimentele de contabilitate, financiar, aprovizionare, investiții;

b) autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii, aflate în subordinea, sub autoritatea, în coordonarea Guvernului, ministerelor și a celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, din cele aflate în coordonarea prim-ministrului, precum și din cele aflate sub controlul Parlamentului.

(2) În înțelesul prezentului regulament-cadru, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *spor pentru condiții de muncă* — compensație financiară a riscurilor, acordată personalului care își desfășoară activitatea în condiții de muncă vătămătoare, periculoase, deosebit de periculoase, condiții grele de muncă sau condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare;

b) *condiții de muncă vătămătoare* — totalitatea situațiilor care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității;

c) *condiții de muncă periculoase* — totalitatea situațiilor în care personalul își desfășoară activitatea în mediul de muncă unde există factori cu grad de pericol ridicat ce pot afecta sănătatea și integritatea fizică și psihică;

d) *condiții deosebit de periculoase* — totalitatea situațiilor în care personalul din instituțiile publice sanitare-veterinare și pentru siguranța alimentelor își desfășoară activitatea, în condiții de TBC, bruceloză, gripa aviară, encefalopatii spongiforme transmisibile, salmoneloze, alte zoonoze, pesta, febră aftoasă, leucoze și alte boli asemenea, anatomie patologică, necropsii și medicină legală, precum și corespunzător activității specifice din laboratoarele sanitare și pentru siguranța alimentelor;

e) *condiții deosebite de muncă reprezentate de izolare* — totalitatea situațiilor în care angajatul își desfășoară activitatea în localități amplasate la altitudine, care au căi de acces dificile sau unde atragerea personalului se face cu dificultate. [...]

„Art. 6. — Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor beneficiază în condițiile prevăzute în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul regulament, de sporurile prevăzute în anexa nr. VIII, la cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1—3 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare.”

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept menționată

4. Prin Cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București cu nr. 13.394/3/2018, reclamantii persoane fizice au solicitat obligarea pârâtului A la emiterea deciziilor suplimentare de salarizare prin care, în completarea deciziilor de salarizare existente, să stabilească dreptul la acordarea, începând cu 1 ianuarie 2018, a sporurilor individuale pentru condiții de muncă prevăzute în cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 și în regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, în limita procentului stabilit prin Ordinul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 632/2018*) pentru aprobarea cuantumului sporului pentru condiții de muncă, aplicabil la nivelul autorității pârâte, precum și plata, începând cu 1 ianuarie 2018, a sporurilor individuale pentru condiții de muncă stabilite în condițiile menționate anterior.

*) Ordinul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 632/2018 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

5. În Dosarul nr. 15.778/3/2018 (privindu-i pe reclamantii B și C în contradictoriu cu același pârât), la termenul de judecată din 1 august 2018, instanța a dispus conexarea acestuia la Dosarul nr. 13.394/3/2018.

6. Prin Sentința civilă nr. 6.867 din 29 octombrie 2018, Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a admis acțiunea, a obligat pârâtul A să emită deciziile suplimentare de salarizare pentru reclamantii prin care să dispună plata în favoarea acestora, începând cu 1 ianuarie 2018, a sporurilor individuale pentru condiții de muncă prevăzute în cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 și în regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, în limita procentului stabilit prin Ordinul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 632/2018.

7. În motivare, instanța de fond a reținut că dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 și ale cap. II lit. A pct. II subpct. 6 din anexa nr. VIII la lege nu fac distincția invocată de pârât în refuzul privind acordarea sporurilor în litigiu, astfel încât condițiile de muncă ale întregului personal al pârâtei sunt identice pe grupe de activități, așa cum este stabilit prin buletinele de analiză/expertizare întocmite în procedura administrativă. Nici în regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 nu se reglementează acordarea diferită a sporurilor pentru condiții de muncă prin raportare la depășirea sau nedepășirea grilei de salarizare valabile în anul 2022. Sporurile pentru condiții de muncă se acordă în acest sens întregului personal care își desfășoară activitatea în aceleași condiții stabilite în buletinele de expertizare a locurilor de muncă.

8. În aceste condiții, plata pentru muncă egală a unor drepturi salariale diferite este discriminatorie, fiind încălcate dispozițiile art. 14 din Convenția europeană a drepturilor omului, art. 16 din Constituția României, art. 6 din Legea-cadru nr. 153/2017 și art. 5 din Legea nr. 53/2003, în acest sens pronunțându-se și Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept prin Decizia nr. 21/2016, în care s-a reținut că existența mai multor acte normative în baza cărora s-a intenționat salarizarea unică a bugetarilor nu poate constitui un tratament diferențiat și nesocotirea principiului egalității de tratament față de toți salariații care presupune plata egală pentru munca de valoare egală.

9. Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâtul B, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței recurate și, rejudecând cauza, respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată, arătând, în esență, că sporurile specifice pentru condițiile de muncă nu pot fi acordate decât personalului care a avut acele sporuri în salariul brut existent în plată la 31 decembrie 2017 sau care, prin majorarea acestui salariu cu 25%, aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2018, nu a ajuns la cuantumul maximal prevăzut de lege pentru 2022, invocând și Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

IV. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

10. Instanța de sesizare a apreciat că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, pentru următoarele considerente:

- cauza de față este în curs de judecată;
- Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal judecă prezenta cauză în ultimă instanță;
- Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal este legal investită să soluționeze prezentul recurs;
- soluționarea pe fond a cauzei depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere.

11. A arătat că de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât, prin cererea de chemare în judecată, reclamantii au solicitat să se dispună emiterea deciziilor suplimentare de salarizare prin care să se dispună plata în favoarea acestora, începând cu 1 ianuarie 2018, a sporurilor individuale pentru condiții de muncă prevăzute în cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 și în regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, în limita procentului stabilit prin Ordinul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 632/2018, iar dezlegarea aspectelor litigioase din prezenta cauză ține exclusiv de modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor anterior menționate, în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, referitoare la aplicarea etapizată a prevederilor legii, chestiunea de drept a cărei lămurire se cere prezintă caracter de noutate, asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. De asemenea s-a constatat că din evidențele aflate pe site-ul www.scj.ro nu rezultă că această chestiune de drept, a cărei lămurire se cere, face obiectul unui recurs în interesul legii.

V. Punctul de vedere al părților

12. Recurentul-pârât a apreciat că este oportună sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție prin mecanismul întrebării preliminare, aceasta fiind admisibilă în conformitate cu prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă; totodată, a arătat că sporul pentru condiții deosebit de periculoase prevăzut de anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 se acordă, în perioada 2019—2022, în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și, prin excepție, începând cu luna ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022 ori devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

13. Intimații-reclamantii au considerat că se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, având în vedere că obiectul dedus judecării privește tocmai interpretarea legii cu privire la condițiile de aplicare a sporului, respectiv dacă acesta se acordă în funcție de valoarea salariului de bază, conform art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 sau prin raportare la condițiile de muncă, astfel cum acestea sunt stabilite prin anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

14. Instanța de trimitere a reținut Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin care au fost interpretate dispozițiile notei 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017, în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, dispozițiile anexei nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1, respectiv 8 din Legea-cadru nr. 153/2017, faptul că în temeiul art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, incidența în cauză a art. 1, respectiv art. 6 din regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017; a avut în vedere buletinul de expertizare nr. 31/29.01.2018, Ordinul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 619/2018*) prin care președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor a aprobat cuantumurile sporurilor privind condițiile

*) Ordinul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 619/2018 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

de muncă pentru întreg personalul din cadrul instituției pârâte și faptul că sporul pentru condiții de muncă prevăzut în anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 reprezintă un drept salarial nou, constituit prin dispozițiile legale mai sus menționate.

15. A reținut apoi ca fiind relevant faptul că reclamantii, chiar dacă ocupă aceleași funcții, își desfășoară activitatea în condiții noi, atestate de aplicarea regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, iar față de faptul că a doua etapă de aplicare a Legii-cadru nr. 153/2017, reglementată potrivit art. 38 alin. (3) lit. a), privește anul 2018 și prevede acordarea cuantumului brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, majorate cu 25%, fără a se depăși limita prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, arată că nu acesta este cazul reclamantilor, care nu își desfășoară activitatea în aceleași condiții, ci în condițiile reglementate prin regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, care a intrat în vigoare la data de 1 ianuarie 2018, astfel că majorarea limitată la 25% din cuantumul brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, reglementată potrivit art. 38 alin. (3) lit. a), începând cu luna ianuarie 2018, se aplică numai în situația în care personalul respectiv și-ar desfășura activitatea în aceleași condiții, adică dacă legiuitorul nu ar fi recunoscut și drepturi salariale noi pornind de la anumite condiții de muncă, cum este cazul reclamantilor.

16. Față de aceste considerente, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept și suspendarea judecării recursului până la pronunțarea hotărârii prealabile.

VII. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

17. Curtea de Apel Bacău și Curtea de Apel Târgu Mureș au comunicat că nu au fost identificate cauze având ca obiect problema de drept supusă analizei.

18. Curtea de Apel Alba Iulia a comunicat că Tribunalul Alba și Tribunalul Sibiu nu au identificat practică judiciară și nu au exprimat punct de vedere. Tribunalul Hunedoara — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a comunicat punctul de vedere în sensul că sporul prevăzut de anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 i se aplică doar dispozițiile generale ale art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a) și alin. (4)—(8), întrucât această categorie de personal nu se încadrează în niciuna dintre excepțiile reglementate în celelalte prevederi ale art. 38. A comunicat că la nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel Alba Iulia au fost identificate mai multe hotărâri judecătorești, care au fost anexate, rezultând următoarele:

a) Într-o opinie jurisprudențială, s-a considerat că dispozițiile Legii-cadru nr. 153/2017 reglementează cum se stabilește, începând cu luna ianuarie 2018, salariul de bază/indemnizația de încadrare pentru personalul din familia ocupațională „Administrație”, cu referire la cuantumul brut al sporurilor, la modalitatea de determinare a salariului de bază, inclusiv prin raportare la cuantumul sporurilor, la majorarea cu 25% a cuantumului brut al sporurilor avute în luna decembrie 2017, și precizează că nivelul salariului de bază/indemnizației de încadrare va fi stabilit la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022, care cuprinde gradațiile aferente tranșelor de vechime în muncă și, după caz, majorările salariului de bază/indemnizației de încadrare prevăzute în conținutul legii, potrivit prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru; conform art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele

stabilite potrivit acestei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022. Au fost anexate hotărâri judecătorești definitive;

b) Într-o altă opinie jurisprudențială, s-a apreciat că este adevărat că art. 38 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017 instituie regula aplicării etapizate a legii, începând cu 1 iulie 2017, și că art. 38 alin. (3) lit. a) din același act normativ prevede pentru anul 2018 acordarea cuantumului brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, majorate cu 25% fără a se depăși limita prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, însă numai în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Or, prin acordarea sporului pentru condiții de muncă reclamantei, începând cu luna februarie 2018, nu se încalcă prevederile art. 38 alin. (3), întrucât s-au schimbat condițiile în care aceasta își desfășoară activitatea; dispoziția legală nu poate fi interpretată în sensul că cei care nu au avut anumite sporuri în luna decembrie 2017 nu pot beneficia de ele în anul 2018, în măsura în care au îndeplinit condițiile pentru acordarea lor în cursul anului respectiv. O altfel de interpretare ar conduce la încălcarea principiului remunerării egale pentru muncă egală atunci când aceasta este realizată în aceeași instituție sau în același serviciu, privat sau public. A fost anexată o hotărâre judecătorească definitivă.

19. Curtea de Apel București a comunicat că, la nivelul secțiilor a VIII-a și a IX-a de contencios administrativ și fiscal, din consultarea practicii judiciare referitoare la problema de drept care face obiectul adresei, s-a constatat existența a două puncte de vedere, după cum urmează:

a) Pentru perioada ulterioară datei de 1 ianuarie 2018, calcularea drepturilor salariale, inclusiv a sporului prevăzut de anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017 se realizează în concordanță cu prevederile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017. Pentru determinarea inițială a salariilor de bază convenite, începând cu luna ianuarie 2018 se procedează la aplicarea majorării de 25% la salariul de bază aferent lunii decembrie 2017, iar rezultatul obținut se compară cu salariile de bază corespunzătoare, prevăzute în anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022. În situația în care salariul de bază obținut prin aplicarea majorării de 25% este inferior nivelului aferent anului 2022, sporurile acordate sunt cele existente în plată la nivelul lunii decembrie 2017, majorate cu 25% conform art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, iar în situația în care salariul de bază este egal sau mai mare decât cel prevăzut în anexa nr. VIII pentru anul 2022, se acordă salariul de bază aferent anului 2022 și sporurile prevăzute în anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2. S-a arătat că modalitatea de interpretare a prevederilor legale trebuie să fie similară interpretării care a stat la baza pronunțării Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 82/2018, întrucât și în cazul sporului prevăzut de anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 este vorba de un drept salarial nou-reglementat. Au fost anexate mai multe hotărâri judecătorești definitive.

b) Prevederile art. 25 și 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 nu justifică refuzul de acordare a sporului pentru condiții periculoase. Raportat la prevederile art. 6 din regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017 și la art. 2 din anexa nr. 3 la același regulament-cadru, rezultă că printre criteriile în funcție de care se poate face nominalizarea personalului care să beneficieze de sporul pentru condiții deosebit de periculoase nu este prevăzut cuantumului salariului de bază determinat potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, singura limită impusă de acest act normativ fiind cea prevăzută la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017. Au fost anexate hotărâri judecătorești definitive.

20. S-a menționat că au fost identificate mai multe cauze suspendate în baza dispozițiilor art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

21. Tribunalul București a comunicat că această categorie de persoane își desfășoară activitatea în condițiile reglementate prin regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, act normativ care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2018, iar majorarea limitată la 25% din cuantumul brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, reglementată potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu luna ianuarie 2018, se aplică numai în situația în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, adică dacă legiuitorul nu ar fi recunoscut și drepturi salariale noi pornind de la anumite condiții de muncă, cum este cazul de față. A precizat că nu au fost identificate hotărâri judecătorești.

22. Tribunalul Ilfov a comunicat un punct de vedere, în sensul că sporul pentru condiții vătămătoare de muncă trebuie acordat indiferent dacă s-a atins sau nu grila de salarizare din anul 2020, dar numai începând cu 1 ianuarie 2018, întrucât pentru perioada 1 iulie—31 decembrie 2017 sporul prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6 lit. a), nu poate fi acordat, deoarece pentru acest interval se păstrează toate elementele de salarizare existente în iunie 2017, când Legea-cadru nr. 153/2017 nu era în vigoare.

23. Tribunalul Călărași a comunicat că nu a identificat jurisprudență relevantă și nu a formulat punct de vedere.

24. Tribunalul Teleorman a comunicat punctul de vedere al secției competente, în sensul că, în condițiile în care personalul din cadrul instituțiilor publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor prestează această muncă în condiții vătămătoare recunoscute de legiuitor, aceste condiții trebuie recompensate cu sporul respectiv indiferent dacă s-a atins sau nu grila de salarizare din anul 2022 și pentru toți salariații care, potrivit buletinului de expertizare a locurilor de muncă, lucrează în condiții cu risc de îmbolnăvire. Nu s-ar putea reține că salariatul care nu a atins grila din anul 2022 lucrează în condiții mai puțin vătămătoare decât ceilalți.

25. Tribunalul Giurgiu a comunicat punctul de vedere al Secției civile, în sensul că trebuie distins între dreptul la salariu pentru munca deja prestată și dreptul de a primi în viitor un salariu într-un anumit cuantum, trebuie distins între salariul de bază, pe de-o parte, și sporuri sau alte beneficii, pe de altă parte, deoarece au un regim juridic diferit. Dispozițiile legale incidente nu condiționează acordarea sporului de un anumit cuantum al salariului de bază—, o astfel de condiție se va aplica doar dacă este prevăzută de prevederile generale cuprinse în Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv doar dacă există o dispoziție generală cu care norma specială să se completeze; pentru perioada 1 iulie—31 decembrie 2017 sporul prevăzut de Legea-cadru nr. 153/2017, anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a), nu poate fi acordat în temeiul acestei legi, intrată în vigoare la 1 iulie 2017, deoarece toate elementele de salarizare se mențin la nivelul lunii iunie 2017; în schimb, pentru perioada următoare, nimic nu condiționează acordarea sporului de un anumit nivel al salariului de bază; ceea ce este limitat este salariul de bază care, dacă depășește nivelul stabilit pentru anul 2022, va fi redus la acest nivel maximal.

26. În ceea ce privește Tribunalul Ialomița s-a exprimat opinia în sensul că majorarea limitată la 25% din cuantumul brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, reglementată potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu luna ianuarie 2018, se aplică drepturilor salariale în plată, pentru desfășurarea activității în aceleași condiții, nu și în cazul drepturilor salariale noi (spor nou), pornind de la anumite condiții (vătămătoare/periculoase, în cazul reclamanților din speță).

27. Curtea de Apel Cluj — Secția a III-a de contencios administrativ și fiscal a comunicat că jurisprudența identificată este reflectată în hotărârea înaintată, prin care s-a admis recursul, s-a casat în întregime sentința atacată și, rejudecând, s-a admis în parte acțiunea în ceea ce privește obligarea părții la emiterea deciziilor în favoarea reclamanților care îndeplinesc condițiile pentru acordarea sporurilor conform Ordinului Președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 657/2018.

28. În ceea ce privește momentul de la care aceste sporuri trebuie acordate, instanța de control a reținut că el nu poate fi stabilit; aceste sporuri trebuie stabilite ținând cont inclusiv de încadrarea în restricțiile bugetare. Referitor la susținerile părții potrivit cărora sporurile în discuție ar trebui acordate doar persoanelor care beneficiază de salariul de bază stabilit prin înmulțirea coeficienților cu salariul de bază minim brut garantat pe țară sau persoanelor care, în urma majorării salariilor de bază din luna decembrie 2017 cu un procent de 25%, vor beneficia de salariile de bază stabilite la nivelul celui pentru anul 2022, s-a constatat că prin hotărârea atacată prima instanță a stabilit că reclamanții au în principiu dreptul la acordarea sporului pentru condiții de muncă, însă a respins acțiunea pentru că o parte dintre condițiile pentru acordarea acestui spor, respectiv stabilirea sa prin ordin al directorului executiv al Direcției Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor Sălaj în conformitate cu procedura legală, nu au fost îndeplinite. Prin urmare, prima instanță nu a împărțit argumentele intimatei, caz în care ar fi trebuit să respingă de plano acțiunea formulată, iar intimata nu a promovat recurs cu privire la considerentele hotărârii instanței de fond. În acest context, Curtea a reținut că problema acordării sporurilor în discuție din perspectiva prevederilor Legii-cadru nr. 153/2017 a fost deja tranșată și că nu poate fi readusă în discuție în cadrul prezentului recurs.

29. Curtea de Apel Constanța a comunicat că a fost identificată o sentință în care a fost pusă în discuție problema de drept în cauză, recursul împotriva acesteia fiind în curs de judecată. Prin aceasta s-a reținut că sporul pentru condiții de muncă va deveni aplicabil și va putea fi acordat în momentul în care salariul de bază va fi determinat utilizând salariile de bază prevăzute în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, în condițiile detaliate prin art. 38 alin. (4) din actul normativ menționat. În mod excepțional, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari, ca urmare a majorării salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022, în același sens fiind și considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 82/2018.

30. Tribunalul Constanța a comunicat că nu au fost identificate cauze care să supună atenției problema de drept, iar punctul de vedere este în sensul că sunt aplicabile dispozițiile art. 38 alin. (4) teza a II-a din Legea-cadru nr. 153/2017.

31. Curtea de Apel Craiova a înaintat hotărâri judecătorești și a arătat că sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare nu poate fi aplicat cu ignorarea dispozițiilor art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017. Dacă salariul de bază convenit, stabilit în condițiile art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, nu este egal sau mai mare decât nivelul stabilit prin anexa nr. VIII pentru anul 2022, pentru aceeași funcție și încadrare, nu se acordă sporul pentru condiții periculoase sau vătămătoare în condițiile cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1—3 din anexa nr. VIII din Legea-cadru nr. 153/2017. Dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 917/2017, care a fost emisă în aplicarea art. 23 din Legea-cadru nr. 153/2017, sunt aplicabile începând cu 1 ianuarie 2018, în ceea ce privește cuantumul sporului pentru condiții de muncă periculoase sau vătămătoare, doar în situația funcționarilor publici al căror salariu de bază,

conform art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, este mai mare începând cu 1 ianuarie 2018 decât cel stabilit potrivit anexei nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

32. Curtea de Apel Galați a comunicat opinia judecătorilor din cadrul Tribunalului Vrancea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în sensul că stabilirea salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare și indemnizațiilor lunare se efectuează în condițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, acesta cuprinzând și dispoziții prin care se determină în mod specific condițiile de aplicare în timp a legii. Art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privește anul 2018 și prevede acordarea cuantumului brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, majorate cu 25%, fără a se depăși limita prevăzută de art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, însă, potrivit art. 1 și art. 6 din regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor nu își desfășoară activitatea în același condiții, ci în condițiile actului normativ anterior menționat. A comunicat o hotărâre judecătorească nedefinitivă, recursul împotriva acesteia fiind suspendat în baza art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

33. Curtea de Apel Iași a comunicat faptul că la nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal și al Tribunalului Iași practica judiciară este unitară, în sensul că actele administrative individuale emise cu privire la stabilirea salariului de bază începând cu 1 ianuarie 2018 respectă dispozițiile legale anterior menționate, având în vedere că prin majorarea cu 25% a cuantumului brut al acestor salarii față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017 nu au fost depășite salariile de bază stabilite în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017 pentru anul 2022, majorate cu procente aferente gradației, astfel încât să se acorde sporurile pentru condiții de muncă. Sporurile se cuvin atunci când salariile de bază ajung la nivelul celor stabilite în anexele la Legea-cadru nr. 153/2017, acesta fiind motivul pentru care personalul ale cărui salarii majorate cu 25% depășesc grila din 2022 beneficiază și de sporuri, prin aplicarea prevederilor regulamentare, acestea urmând a fi determinate ca procent asupra salariilor de bază stabilite în raport cu anexele la Legea-cadru nr. 153/2017. Au fost anexate hotărârile judecătorești definitive.

34. Opinia exprimată de Tribunalul Vaslui a fost în sensul admiterii acțiunilor și obligării părților să emită noi decizii de salarizare în care să fie inclus și sporul privind condiții deosebite de muncă/vătămătoare/periculoase prevăzute de anexa nr. VIII cap. II din Legea-cadru nr. 153/2017 și regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, în cuantumul stabilit de ordonatorul de credit.

35. Curtea de Apel Oradea a comunicat că a identificat o decizie recentă în cuprinsul căreia, în esență, s-a apreciat că sporurile în discuție nu pot fi acordate începând cu a doua etapă de aplicare etapizată a acestei legi, adică în perioada 1.01.2018—31.12.2018, aceasta fiind regula. Începând cu data de 1 ianuarie 2018, cuantumului brut al salariilor de bază și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, fără a depăși limita prevăzută la art. 25 din Legea-cadru nr. 153/2017, în măsura în care personalul respectiv își desfășoară activitatea în aceleași condiții, potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, aceasta fiind regula pentru a doua perioadă. Începând cu data de 1 ianuarie 2019, adică în a treia etapă de aplicare etapizată a Legii-cadru nr. 153/2018, sporurile

prevăzute în anexe vor fi acordate tuturor persoanelor care îndeplinesc condițiile legale, cu mențiunea că sporurile prevăzute de legea-cadru trebuie concretizate, iar în lipsa unei astfel de concretizări, acțiunea nu ar putea fi admisă, deoarece drepturile respective ar avea doar un caracter potențial.

36. Curtea de Apel Pitești a comunicat că practica identificată la nivelul instanțelor judecătorești din circumscripția sa teritorială este în sensul că personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice beneficiază și de sporul pentru condiții deosebite de muncă/vătămătoare/periculoase. A fost transmisă în acest sens o sentință pronunțată de Tribunalul Vâlcea; aceasta nu este definitivă, recursul împotriva acesteia a fost admis, cu trimiterea cauzei spre rejudecare.

37. Curtea de Apel Ploiești — Secția contencios administrativ și fiscal a comunicat următoarele cu privire la problema de drept:

a) în perioada 1 iulie—31 decembrie 2017 sporul nu se acordă;

b) începând cu data de 1 ianuarie 2018, acest spor nu se acordă decât personalului care beneficiat de sporul în discuție sub forma includerii acestuia în salariul brut existent în plată la 31 decembrie 2017 sau care, prin majorarea acestui salariu cu 25%, aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2018, a ajuns la nivelul maximal de salarizare, determinat de grilele stabilite pentru anul 2022 și limitat la salariul din grilă. Au fost anexate hotărârile judecătorești definitive.

38. Curtea de Apel Suceava a comunicat că la nivelul Secției de contencios administrativ și fiscal nu au fost pronunțate hotărârile judecătorești relevante, a fost înregistrată o singură cauză, suspendată potrivit art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă, aceasta fiind înaintată, împreună cu punctul de vedere exprimat de Tribunalul Suceava, Secției de contencios administrativ și fiscal. Potrivit acesteia, opinia majoritară este în sensul punctului de vedere al completului de judecată din cadrul Curții de Apel București — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal, care a formulat sesizarea, iar într-o altă opinie s-au invocat considerentele Deciziei Înaltei Curți de Casație — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 82/2018 referitoare la aplicarea în timp a Legii-cadru nr. 153/2017.

39. Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a comunicat două hotărârile judecătorești definitive; în prima dintre acestea s-a avut în vedere Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și s-a reținut că persoana îndreptățită poate beneficia de sporul în litigiu în anul 2018 exclusiv în ipoteza în care salariul de bază pentru anul 2018, astfel cum a fost majorat conform art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, cu 25% față de luna decembrie 2017, depășește salariul de bază care s-ar cuveni pentru anul 2022; în cea de a doua nu s-a reținut interpretarea în sensul că sporul poate fi acordat doar persoanelor ale căror salarii de bază sunt mai mari decât cele stabilite pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorării salariale reglementate, iar raportat la prevederile art. 6 din regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, printre criteriile în funcție de care se poate face nominalizarea personalului care să beneficieze de sporul pentru condiții deosebit de periculoase, nu este prevăzut cuantumului salariului de bază determinat potrivit art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, singura limită impusă de acest act normativ fiind cea prevăzută la art. 25; cea de a treia hotărâre comunicată este nedefinitivă, judecata recursului împotriva acesteia fiind suspendată potrivit art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

40. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu se verifică, în prezent, practica

judiciară, în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VIII. **Jurisprudența Curții Constituționale și a Înaltei Curți de Casație și Justiție**

41. Prin Decizia nr. 310 din 7 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată și a constatat că prevederile art. 1 alin. (3), art. 6 lit. a) teza finală, art. 11 alin. (1), art. 24, art. 25 alin. (1) și art. 38 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. e) din Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

42. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 pronunțată în Dosarul nr. 2.450/1/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal și, în interpretarea dispozițiilor notei 2 lit. c) pct. II lit. A, cap. I din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017, în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din actul normativ anterior menționat, a stabilit că majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017—31 decembrie 2017 și pentru anul 2018; pentru perioada 2019—2022 această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și, prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

IX. **Punctul de vedere exprimat de către judecătorii raportori asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție cu privire la pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept**

43. Prin raportul întocmit, conform art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că sesizarea nu întrunește toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

X. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

44. În ceea ce privește admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă prevăd următoarele: „Dacă, în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

45. Potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „(1) Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție se face de către completul de judecată după dezbateri contradictorii, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 519, prin încheiere care nu este supusă niciunei căi de atac. Dacă prin încheiere se dispune sesizarea, aceasta va cuprinde motivele care susțin admisibilitatea sesizării potrivit dispozițiilor art. 519, punctul de vedere al completului de judecată și al părților”.

46. Art. 519 din Codul de procedură civilă instituie următoarele condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ:

- a) existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- b) cauza să fie soluționată în ultimă instanță;

c) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a Înaltei Curți de Casație și Justiție, a curții de apel sau a tribunalului investit să soluționeze cauza;

d) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

e) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de nouitate;

f) asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

47. Primele trei condiții enumerate sunt îndeplinite, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de un complet al Curții de Apel București, investit în ultimă instanță cu soluționarea unui litigiu privind funcționarii publici.

48. Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal este legal investită cu soluționarea recursului formulat într-o cauză având ca obiect litigiu privind funcționarii publici. Hotărârea pronunțată în primă instanță de Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, Sentința civilă nr. 6.867 din 29 octombrie 2018, este supusă recursului, potrivit dispozițiilor art. 96 pct. 3, art. 483 din Codul de procedură civilă, art. 10 alin. (2) și art. 20 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare; hotărârea pronunțată în recurs de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal va fi definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă.

49. În ceea ce privește cea de a patra condiție, procedura sesizării instanței supreme cu dezlegarea unei chestiuni de drept se circumscrie unui incident procedural ivit în cursul unui proces aflat în desfășurare și presupune o chestiune de drept esențială de care depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată.

50. Problema de drept ce constituie obiectul prezentei sesizări privește interpretarea și aplicarea dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, cu modificările și completările ulterioare, care prevăd că personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice, prevăzute în anexă, beneficiază și de sporul pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității, raportat la dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează modalitatea de aplicare a legii, începând cu 1 iulie 2017.

51. De lămurirea modului de interpretare și aplicare a acestor dispoziții depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât reclamanții au solicitat, prin cererea de chemare în judecată admisă prin sentința recurată ce formează obiectul cauzei în care s-a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, obligarea părâtului la emiterea unor decizii suplimentare de salarizare prin care să se dispună plata, începând cu 1.01.2018, a sporurilor individuale pentru condiții de muncă prevăzute în cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017 și în regulamentul-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, iar prin cererea de recurs părâtul a solicitat casarea sentinței și respingerea acțiunii, cu motivarea, în esență, că sporul solicitat nu poate fi acordat decât personalului care a avut acele sporuri în salariul brut existent în plată la 31 decembrie 2017 sau care, prin majorarea acestui salariu cu 25%, aplicabilă începând cu 1 ianuarie 2018, a ajuns la cuantumul maximal prevăzut de lege pentru anul 2022.

52. Faptul că de problema de drept depinde soluționarea cauzei nu este suficient însă pentru a se constata admisibilitatea sesizării. Deși dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu definesc noțiunea de „chestiune de drept”, în jurisprudența

constantă a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a stabilit că analiza aspectelor generale de admisibilitate trebuie să aibă în vedere faptul că procedura hotărârii prealabile are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei probleme de drept reale, esențiale și controversate, care se impune cu evidență a fi lămurită și care prezintă o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu și a înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării. Scopul procedurii este acela de a obține o dezlegare de principiu a unor dispoziții normative care sunt neclare, lacunare, de o complexitate deosebită și care pot primi interpretări diferite prin hotărâri judecătorești.

53. Condiția dificultății chestiunii de drept nu este prevăzută în mod explicit de dispozițiile art. 519 și 520 din Codul de procedură civilă, însă rezultă în mod evident din interpretarea coroborată a acestora. Dificultatea chestiunii de drept rezultă din posibilitatea reală de a interpreta diferit sau contradictoriu norme de drept îndoielnice, lacunare sau neclare, iar stabilirea dificultății, drept condiție a admisibilității, este absolut necesară pentru a se verifica dacă instanței supreme i se solicită soluționarea de principiu a unei probleme de drept reale, esențiale și controversate, astfel cum impun dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, sau este chemată, în fapt, să soluționeze o simplă problemă de interpretare a unor dispoziții legale sau chiar litigiul în cauză.

54. Dispozițiile art. 520 din Codul de procedură civilă impun ca în încheierea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție să se regăsească motivele care susțin admisibilitatea sesizării.

55. Examinând încheierea de sesizare, rezultă că instanța de trimitere a reținut următoarele cu privire la admisibilitate: dezlegarea aspectelor litigioase din cauză ține exclusiv de modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) referitoare la aplicarea etapizată a prevederilor legii; chestiunea de drept a cărei lămurire se cere prezintă caracter de noutate, asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare; din evidențele aflate pe site-ul www.scj.ro nu rezultă că această chestiune de drept face obiectul unui recurs în interesul legii.

56. Instanța de trimitere a expus apoi punctul de vedere, astfel cum a fost anterior prezentat, cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017, în sensul că sporul pentru condiții de muncă reprezintă un drept salarial nou, iar reclamantii, chiar dacă ocupă aceleași funcții, își desfășoară activitatea în condiții noi, atestate de aplicarea regulamentului-cadru aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/2017, astfel că majorarea limitată la 25% din cuantumul brut al salariilor de bază și al celorlalte drepturi salariale avute în luna decembrie 2017, reglementată potrivit art. 38 alin. (3) lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, începând cu luna ianuarie 2018, se aplică numai în situația în care personalul respectiv și-ar desfășura activitatea în aceleași condiții.

57. Instanța de trimitere nu a arătat motivele pentru care a apreciat dificultatea problemei de drept în discuție, deși, pentru a justifica formularea sesizării, este neîndoielnic faptul că trebuia să expună aceste motive, pornind de la posibilele interpretări contradictorii ale dispozițiilor legale.

58. Problema de drept este dedusă din ansamblul încheierii, în care sunt expuse inclusiv punctele de vedere ale părților. Din punctul de vedere expus de recurentul pârât rezultă cea de a

doua interpretare a dispozițiilor legale, în sensul că sporul pentru condiții deosebit de periculoase, prevăzut de anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017, se acordă în perioada 2019—2022, în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 și, prin excepție, începând cu luna ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022 ori devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate. De asemenea, problema de drept rezultă și din analiza practicii judiciare, comunicată de curțile de apel, astfel cum a fost prezentată anterior.

59. Indicarea problemei de drept, calificată de instanța de trimitere ca fiind o chestiune de drept, și simpla afirmare a faptului că sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu sunt, însă, suficiente. Sunt necesare nu numai menționarea problemei de drept și exprimarea unui punct de vedere, dar și prezentarea concretă a argumentelor pentru care există o dificultate reală de interpretare care justifică o dezlegare de principiu de către instanța supremă.

60. În lipsa dificultății, prin întrebarea formulată se urmărește, practic, determinarea modalității de aplicare în cauză a dispozițiilor legale, cu scopul de a se identifica soluția ce trebuie adoptată în cauză, ceea ce conduce la concluzia că se tinde, în fapt, la soluționarea fondului cauzei, iar nu la dezlegarea de principiu a unei chestiuni de drept care prezintă dificultate.

61. Or, art. 519 din Codul de procedură civilă se referă la interpretarea propriu-zisă a conținutului unor dispoziții legale în sensul dezlegării de principiu a unei chestiuni de drept reale, esențiale și controversate, care prezintă o dificultate suficient de mare, rezultată din dispoziții neclare, lacunare, de o complexitate deosebită. În lipsa unei asemenea chestiuni de drept revine instanței de judecată investită cu soluționarea cauzei interpretarea dispozițiilor legale.

62. Interpretarea normelor de drept civil este operațiunea de stabilire a conținutului și a sensului la care acestea se referă și este o etapă absolut necesară în vederea aplicării corecte a legii situației de fapt concrete din cauză, iar instanța de judecată este ținută să aplice în acest scop metodele de interpretare a normelor juridice.

63. În acest sens, este de observat că Legea-cadru nr. 153/2017 are ca obiect de reglementare stabilirea unui nou sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului. Începând cu data de 1 iulie 2017, data intrării în vigoare a legii, potrivit art. 1 alin. (3) din Legea-cadru nr. 153/2017, drepturile salariale ale personalului plătit din bugetul general consolidat al statului sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în lege, iar, conform art. 12, „(1) Salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, soldele de grad/salariile gradului profesional deținut, gradațiile, soldele de comandă/salariile de comandă, indemnizațiile de încadrare și indemnizațiile lunare se stabilesc potrivit prevederilor prezentei legi și anexelor nr. I—IX, astfel încât, împreună cu celelalte elemente ale sistemului de salarizare, să se încadreze în fondurile aprobate de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele locale și bugetele fondurilor speciale pentru cheltuielile de personal, în vederea realizării obiectivelor, programelor și proiectelor stabilite. (2) Începând cu anul 2023, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție și indemnizațiile de încadrare se stabilesc prin înmulțirea coeficienților prevăzuți în anexele nr. I—VIII cu salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată în vigoare”.

64. Concret, în cauză s-a invocat problema datei de la care se acordă sporul pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau

contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității, prevăzută în anexa nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017, raportat la dispozițiile art. 38 din același act normativ, care reglementează modalitatea de aplicare a legii.

65. Nu rezultă din aceste dispoziții legale o dificultate reală de interpretare și, pe cale de consecință, în aplicarea acestora, de natură să impună o dezlegare de principiu.

66. Stabilirea drepturilor salariale corespunzătoare dispozițiilor legale în materie de salarizare, respectiv, în cauză, a sporului pentru condiții de muncă prevăzută în cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017, interpretarea și aplicarea acestora reprezintă chestiuni care privesc soluționarea cauzei și se realizează în funcție de circumstanțele concrete ale speței, cu interpretarea și aplicarea actelor normative incidente în materie de salarizare, a principiilor care stau la baza sistemului de salarizare, astfel cum sunt reglementate de legiuitor.

67. Interpretarea dispozițiilor legale se impune a fi realizată în ansamblul actului normativ din care fac parte, într-o manieră logică și sistematică, ținând seama și de deciziile obligatorii pronunțate deja de Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la interpretarea dispozițiilor Legii-cadru nr. 153/2017.

68. În acest sens este Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 130 din 19 februarie 2019, obligatorie de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă, care, deși nu vizează dispozițiile legale care prevăd sporul în discuție în litigiu, referindu-se la majorarea salariului de bază cu 15% pentru complexitatea muncii, prevăzută în nota 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, ține seama de ansamblul reglementării și interpretează dispozițiile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, referitoare la aplicarea etapizată a prevederilor legii, incidente și în problema de drept din prezenta cauză.

69. S-a reținut prin Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 faptul că „83. Interpretarea sistematică, logică și gramaticală a dispozițiilor art. 38 alin. (2), (3), (4) și (6) privind aplicarea etapizată a legii, mai sus prezentate, impun concluzia că majorarea salariului de bază cu 15% pentru complexitatea muncii, prevăzută de dispozițiile notei 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, pentru funcționarii publici din serviciile publice deconcentrate ale instituțiilor din subordinea Ministerului Muncii și Justiției Sociale, nu poate fi acordată de la momentul intrării în vigoare a legii, 1 iulie 2017 până la sfârșitul anului 2017 sau pentru anul 2018, pentru că s-ar încălca prevederile art. 38 alin. (2) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind menținerea în plată a drepturilor salariale în anul 2017, la nivelul celor din luna iunie 2017, precum și prevederile art. 38 alin. (3) din același act normativ, care determină majorarea în anul 2018 a drepturilor salariale avute în luna decembrie 2017 cu un procent de 25%. Această majorare va deveni aplicabilă și va fi acordată în momentul în care salariile de bază vor fi determinate utilizând salariile de bază prevăzute în anexa nr. VIII la Legea-cadru nr. 153/2017, anexă prin care se instituie majorarea de 15%, începând cu anul 2019, în condițiile detaliate prin art. 38 alin. (4) din actul normativ menționat. 84. În mod excepțional, în situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit prezentei legi, pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari, ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022”.

70. A fost admisă sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile și, în interpretarea dispozițiilor notei 2 lit. c) pct. II lit. A cap. I din anexa nr. VIII a Legii-cadru nr. 153/2017,

în corelare cu prevederile art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din același act normativ, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a stabilit:

— majorarea salariului de bază, de 15% pentru complexitatea muncii, nu se acordă pentru perioada 1 iulie 2017—31 decembrie 2017 și pentru anul 2018;

— pentru perioada 2019—2022, această majorare se acordă în condițiile stabilite la art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017;

— prin excepție, această majorare se acordă începând cu ianuarie 2018 sau cu data de la care salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare devin mai mari decât cele stabilite potrivit legii pentru anul 2022, ca urmare a majorărilor salariale reglementate.

71. De altfel, din analiza practicii judiciare, comunicată de curțile de apel, prezentată anterior, rezultă că o parte din instanțe au avut în vedere Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, conform art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

72. În lipsa unei reale dificultăți a chestiunii de drept, interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale în împrejurările particulare ale cauzei excedează dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă. Interpretarea și aplicarea legii în scopul soluționării unei cauze, în raport cu situația de fapt și circumstanțele proprii fiecărui litigiu, revin instanței de judecată care a fost învestită cu soluționarea cauzei, sunt în sfera de competență a acesteia, și nu a completului sesizat în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

73. Interpretarea în vederea aplicării în cauză, folosind metodele de interpretare a normelor juridice, este în atribuția exclusivă a judecătorului care soluționează litigiul, căruia îi revine obligația de a judeca direct și efectiv, în baza rolului constituțional, cu respectarea dispozițiilor art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „Niciun judecător nu poate refuza să judece pe motiv că legea nu prevede, este neclară sau incompletă”, și a dispozițiilor art. 22 din Codul de procedură civilă, care prevăd că „(1) Judecătorul soluționează litigiul conform regulilor de drept care îi sunt aplicabile. (2) Judecătorul are îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale”.

74. Cu privire la noutatea problemei de drept, dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu definesc noțiunea de „noutate”, astfel că revine Înaltei Curți de Casație și Justiție, sesizată cu pronunțarea unei hotărâri prealabile, să stabilească dacă problema de drept a cărei dezlegare se solicită este nouă.

75. În cauză, noutatea chestiunii de drept a cărei dezlegare se solicită este justificată de instanța de trimitere exclusiv prin faptul că asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar din evidențele aflate pe site-ul www.scj.ro nu rezultă că această chestiune de drept, a cărei lămurire se cere, face obiectul unui recurs în interesul legii.

76. Cerința referitoare la existența unei chestiuni de drept noi, astfel cum rezultă din dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, este distinctă de cea care impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra respectivei chestiuni și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii.

77. În mod evident, cerința noutății este îndeplinită atunci când problema de drept își are izvorul în reglementări recent intrate în vigoare, iar instanțele nu i-au dat încă o anumită interpretare și aplicare la nivel jurisprudencial; condiția noutății poate fi îndeplinită și de chestiuni noi de drept generate de un act normativ mai vechi, în situația în care aplicarea unei norme

vechi a devenit de actualitate și nu există jurisprudență cu privire la interpretarea acesteia sau dacă se impune clarificarea unei asemenea norme într-un nou context legislativ din care rezultă dificultăți de interpretare.

78. Caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor, iar în situația existenței unei practici neunitare nu mai poate fi sesizată instanța supremă pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile, ci se impune declanșarea mecanismului recursului în interesul legii, întrucât scopul preîntâmpinării practicii neunitare nu mai poate fi atins, condiția noutății chestiunii de drept constituind unul din elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii reglementate de Codul de procedură civilă, hotărârea prealabilă pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și recursul în interesul legii.

79. Deși, aparent, condiția noutății problemei de drept ar putea fi apreciată ca fiind îndeplinită, în sensul că dispozițiile a căror interpretare se solicită sunt noi, Legea-cadru nr. 153/2017 fiind în vigoare începând cu 1 iulie 2017, neavând conturată încă o interpretare unitară și consolidată, cerința noutății chestiunii de drept, în sensul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, nu este îndeplinită.

80. Pe de o parte, analiza practicii judiciare, expusă anterior, evidențiază faptul că problema de drept a primit dezlegare din partea instanțelor, iar, pe de altă parte, față de cele anterior redactate din Decizia nr. 82 din 26 noiembrie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2019, rezultă că instanța supremă, pe calea mecanismului de unificare a practicii judiciare, a dezlegat chestiunea de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, referitoare la aplicarea etapizată a prevederilor legii, incidente și în problema de drept din prezenta sesizare, raportat la care se solicită interpretarea dispozițiilor anexei nr. VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea-cadru nr. 153/2017.

81. Pentru motivele expuse, având în vedere că, în ceea ce privește interpretarea dispozițiilor art. 38 alin. (1), alin. (2) lit. a), alin. (3) lit. a), alin. (4) și (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, problema de drept a fost rezolvată anterior printr-o hotărâre a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, este evident că prezenta sesizare nu se referă la o chestiune de drept reală, dificilă, care să necesite o nouă intervenție a instanței supreme în scopul rezolvării sale de principiu.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 521 cu referire la art. 519 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

„Cum se interpretează și aplică dispozițiile anexei VIII cap. II lit. A pct. II subpct. 6.2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată, care prevăd că «Personalul din instituțiile publice sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care este încadrat și își desfășoară activitatea în specialitatea funcțiilor specifice prevăzute în prezenta anexă beneficiază și de următoarele categorii de sporuri și drepturi: a) Sporuri: 1. Spor pentru condiții deosebite de muncă vătămătoare/periculoase care implică risc de îmbolnăvire și/sau contagiune directă sau indirectă, respectiv riscuri asociate datorate condițiilor specifice de desfășurare a activității — de până la 35%; (...)» în corelare cu dispozițiile art. 38 din Legea nr. 153/2017, modificată și completată?».

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 mai 2020.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
CORINA-ALINA CORBU

Magistrat-asistent,
Ileana Peligrad

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

